

ляни и западно отъ това село, да се спре и чака преминаването на другите дружини отъ полка. 3-а дружина се бѣше вече опътила къмъ сѫщото село, а 2-а дружина трѣбваше да мине северно отъ селото и продължи пѫтя си до воденицата на р. Лжавица. Сѫщата бѣше подръжка и прикритие на придадената къмъ полка 2-а батарея отъ с. с. артилерийски полкъ. Последната, прикривана отъ 2-ра рота, трѣбваше да мине по шосето презъ Щипъ за село Драгоево.

Силно пресъчената мѣстност и голѣмото разстояние, на което полка биде разхврленъ, станаха причина да се стигне на указания пунктъ едва къмъ $2\frac{1}{2}$ часа сл. пладне на 18 юни. Авангарда следваше пѫтя си за село Драгоево, необезпокояванъ, отъ никого. Едва, когато преднитъ охранителни части наближаваха къмъ превала на прохода *Драгоево—Криволакъ*, се чуха единичните изстрели на неприятелските патрули. Авангарда на бойната часть спре движението си, за да се узнае добре, какви сѫ силитъ на противника. Явно бѣше, че последниятъ заемаше най-високиятъ пунктъ надъ прохода, отъ гдѣто цѣлата околност можеше да се оглежда. Изстрелитъ отъ това направление зачестиха и принудиха члената 1-а рота да се разгъне, да заемѣ позиция въ дѣсно отъ пѫтя и открие огънь.

Силитъ на противника бѣха значителни. Той имаше и добра артилерия. 1-а рота сама не можеше да се разправи съ него. Стана нуждно да се изпратятъ напредъ 3-а и 2-а роти и се даде заповѣдъ да се атакува неприятеля. Но огъня на последния, благодарение на позицията му и близостта, бѣше убийственъ. Безъ тежки жертви не биха могли 3-тѣ роти да се надигнатъ и атакуватъ.

Въ това време, 2-а дружина нападаше къмъ височината „Ахмакъ-Баиръ“. 7-а рота изпрати два взвода, които смѣло и бѣрзо се понесоха срещу неприятелската рота, устремена вече да заеме тази висота. На 300 крачки до върхътъ, неприятелската рота биде заставена да залегне, изложена на ефикасния огънь на нашите патрули. Почти бѣгомъ и подъ градъ курсуми взводовете се изкачиха на височината, отъ гдѣто можаха вече да обстреляватъ неприятелската артилерия. Най-добрата позиция бѣше превзета. Това смути противника и явно бѣше, че той се обѣрка. Една негова рота се бѣше отправила къмъ с. Хаджи Реджепли. Неприятелската артилерия я взе за наша и почна да я обстрелява, съ което се усили безпорядъка въ нея и тя обѣрна гърбъ. 7-а рота зави срещу нея и преследвайки я, ѝ нанесе голѣми поражения.

Прикованитъ роти отъ 1-а дружина чакаха да се обади отъ нѣкѫде нашата артилерия, за да атакуватъ и тѣ своятъ участъкъ. Най-после къмъ обѣдъ, батареята, която се бѣше спрѣла на шосето въ походенъ редъ, можа да извади едно отъ оръдията си напредъ по самото шосе, понеже мѣстото не позволяваше движението въ страни и почна да обстреля